

Nør Christensen (CD):

Jeg vil indledningsvis sige tak til Kristeligt Folkeparti, fordi de har foranlediget denne forespørgsel. Det er en forespørgsel, som er vigtig, fordi der rundt omkring i vort samfund er en masse mennesker, som har en følelse af utryghed ved at gå på gader og stræder, i hvert fald lidt ud på aftentimerne.

Til gengæld må jeg nok tage lidt mere forbehold over for Kristeligt Folkeparti, når de siger, det er en debat om, hvad vi gør. Det er nok ikke det helt rigtige at sige; vi skal snarere have en debat om, hvad vi ikke gør; det var måske en anelse mere væsentligt.

Men under alle omstændigheder står det os klart i CD's folketingsgruppe, at den debat, vi har, er en holdningsdebat, fordi det er en kendsgerning, at retsbevidstheden krænkes i tusindvis af tilfælde. Vi kan bare indskrænke os til områder som cykeltyverier og biltyverier, der har været nævnt. Der ligger vi jo i størrelsesordenen henholdsvis omkring 100.000 og 40.000. Det er helt, helt utilfredsstillende, og det giver mig anledning til at sige, at det er et område, hvor man burde se på spørgsmålet om tiltalefrafald, som vi har haft inde i debatten i formiddags, hvor unge mennesker kan have et synderegister på 30, 50 eller 150 biler eller noget i den størrelsesorden, men hvor der alligevel kan være risiko for tiltalefrafald.

Vi mener selvfølgelig ligesom alle andre, at der skal gøres en ekstraordinær indsats over for de helt unge lovovertrædere. Men vi vil også gerne tage en anden gruppe med, nemlig dem, vi vil tillade os at kalde de førstegangskriminelle.

Når det drejer sig om de unge, er det indlysende klart for enhver, at de unge selv er udmærket klar over, at den er gal. Jeg havde fornøjelsen for nylig at møde et par stykker af dem i TV 2 under en debat i den såkaldte Eleva2ren, og det var rystende at tale med disse unge mennesker, når man oplevede, at der bliver sagt: »Det er jo i hvert fald, hvad der er på papiret.« Det vil sige, at det synderegister, de har tilstået, kan udvides markant med et antal derudover. Det er helt rystende, og de ved udmærket godt, den er gal.

Det er derfor, det er vigtigt for os at slå fast, at vi skal have en holdningsdebat, hvor Folketinget markerer, at vi ikke bare kan have en linie, hvor vi lader stå til. Det er en gal vej at gå. Vi

skal en helt anden vej. Som jeg var inde på det under de korte bemærkninger i formiddags, er der folketingspolitikere, der udtaler, at man udstiller varer så fristende, at de unge sandelig ikke kan lade være med at stjæle dem. Man har nu i næsten 20 år tolereret et komplet ulovligt Christiania, og det samme gælder stort set den berygtede Frøstruplejr.

Det er også helt galt, når venstrefløjens forfattere kan få lejlighed til at præge Danmarks Radios udsendelser for børn og unge og deri sige: Hvad de rige ejer, er stjålet fra dig. Jeg kan også nævne BZ-folk; der er næsten ingen grænser for det register, vi kan nævne, og hvor man hører den ene forsvarstale efter den anden for begåede ulovligheder.

Det, der efter vores opfattelse er brug for, er, at der sker noget mærkbart. Og jeg vil gerne sige til justitsministeren, at der jo ikke er et problem med et flertal i Folketinget i denne sag, for vi kan bare tage regeringen og tre i øvrigt udmærkede partier uden for regeringen, Kristeligt Folkeparti, Fremskridtspartiet og naturligvis Centrum-Demokraterne. Det er partier, som jeg kan fornemme – i hvert fald hvis vi tager regeringen samlet – har den opfattelse, at der skal ske noget, at der skal ske noget mærkbart, og der skal være en afregning. Justitsministeren behøver ikke at være bekymret for, at CD ikke vil deltage i et flertal, hvor der skal ske noget mærkbart.

Vi vil gøre det, fordi vi mener, at det, der er behov for, er, at der er en konsekvens af dette, at et ungt menneske begår en kriminel handling, eller at der begås kriminelle handlinger i det hele taget. Det er det modsatte af, hvad der hidtil har været gældende. Hidtil har der været en laden-stå-til-holdning, hvor man stort set ikke har interesseret sig for, hvad der foregik. Man har tværtimod bare sagt: Vi kan jo lave et tiltalefrafald osv., osv. Den går altså ikke.

Vi går den anden vej og siger: Vi vil have en mærkbar reaktion eller sanktion. Det betyder modsat, at vi interesserer os for, hvad det unge menneske eller den førstegangskriminelle gør. Jeg havde egentlig gerne set, at det havde været lidt mere fremherskende i de dagsordener, der nu er lagt på Folketingets bord. Men never mind! Vi vil endnu en stund overveje, hvilken dagsorden vi kan være med på; vi er ikke helt færdige med vore overvejelser for så vidt angår dagsordenerne.